

“Dit document is een script van onderwijs dat is bedoeld om via video te worden getoond. In de video worden relevante tekst, dia’s, media en afbeeldingen getoond om de presentatie te vergemakkelijken. Daarom is het mogelijk dat deze tekst soms niet vlot leest of dat bepaalde teksten eigenaardig klinken. Daarnaast kunnen er grammaticale fouten voorkomen die niet acceptabel zouden zijn in literair werk. We moedigen u aan om het video-onderwijs te bekijken omdat het een aanvulling is op het schriftelijke onderwijs.”

Het Woord

Johannes 1:1-5 (WV)

In het begin was het woord, en het woord was bij God, en het woord was God. Het was in het begin bij God. Alles is door Hem ontstaan, en buiten Hem om is er niets ontstaan. Wat ontstaan was, had leven in Hem, en het leven was het licht van de mensen. Het licht schijnt in de duisternis, en de duisternis kon het niet aan.

Is Jezus -Zijn Hebreeuwse naam is Jesjoea- het Levende Woord dat wordt genoemd in Johannes 1 en in de Wet? Er zijn mensen die beweren dat, hoewel Jesjoea absoluut de “logos”- het Woord is, Hij niet de ‘nomos’, of de Wet, de Torah, is. Laten we een moment nemen om dat te onderzoeken.

Allereerst gaan we de termen “logos” en “nomos” definiëren.

Het [Mounce] Griekse Woordenboek definieert “logos” in algemene zin als woorden die letterlijk zijn uitgesproken, spraak, een aankondiging of zelfs een goddelijke boodschap van Boven. Als in Johannes 1 staat “en het Woord is vlees geworden” dan wordt het woord “logos” gebruikt, dit verwijst natuurlijk naar de Messias. Dus weten we dat Jesjoea de “logos” is.

Dus als “logos” een letterlijk gesproken woord is, wat is “nomos” dan? Volgens het [Mounce] Griekse Woordenboek: Nomos verwijst naar wet, vaak de Wet van Mozes, Oude Testament, of een regel of gedrag om naar te leven.

Voor ons lijkt dit onderscheid heel duidelijk; Jesjoea is het gesproken woord, maar niet de Torah. Maar moeten we het wel zo uitleggen? We kunnen het toch simpel houden? Wij denken van niet, en in de geest van alles onderzoeken gaan we er dieper op in.

Vind jij dat we de woorden grondig hebben gedefinieerd? Ik vind van niet.

Om de Griekse woorden - die door Hebreeuwse mensen, in een Hebreeuwse cultuur werden gezegd tegen Hebreeuwse mensen- correct te definiëren, moeten we eerst een verbinding maken met de Hebreeuwse taal.

Je weet wel, de taal waarin de concepten hun oorsprong vinden. Vergeet niet dat zo lang het Nieuwe Testament nog niet bestond, ze het moesten doen met het Woord van God; de woorden die door de Vader waren gesproken. Daar hoort ook de Torah bij, omdat de Schepper die woorden heeft doorgegeven aan Mozes, zodat hij ze kon opschrijven.

We gaan terug naar onze studie.

Het is algemeen aanvaard dat het equivalent van het Griekse woord “logos” het Hebreeuwse woord “dabar” is. De woorden betekenen allebei ‘het gesproken woord, of spraak’.

We gaan een paar verzen bekijken waarin het Hebreeuwse woord “dabar” wordt gebruikt.

Deuteronomium 32:46

Hij zei tegen hen: Neem al de **woorden (“dabar”)** waarmee ik u heden waarschuw, ter harte, zodat u uw kinderen gebiedt al de **woorden (“dabar”)** van deze wet nauwlettend te houden.

Numeri 11:23

Maar JHWH zei tegen Mozes: “Is de hand van JHWH te kort? Nu zult u zien of Mijn woord (“**dabar**”) werkelijkheid voor u zal worden, of niet.”

Micha 4:2

Vele heidenvolken zullen op weg gaan en zeggen:
“Kom, laten wij opgaan naar de berg van JHWH,
naar het huis van de God van Jakob;
dan zal Hij ons onderwijzen aangaande Zijn wegen,
en zullen wij Zijn paden bewandelen.”
Want uit Sion zal de Wet uitgaan
en het **woord (“dabar”)** van JHWH uit Jeruzalem.

Is het jou ook opgevallen dat elke keer als JHWH spreekt het woord “dabar” wordt gebruikt? In de Griekse Septuaginta wordt het woord “logos” op die plekken gebruikt. Dus we hebben het gesproken Woord van God gedefinieerd als “logos”.

Als we naar het Nieuwe Testament gaan, dan wordt het woord “logos” gebruikt in Johannes 1 als er wordt verwezen naar het Woord van God (Johannes 1:1-3), en het Woord dat vlees wordt (Johannes 1:14). In wezen wordt Jesjoea de “logos” van God genoemd.

Als we uitgaan van de dingen die we zojuist hebben gezien in het Hebreeuws, dan kunnen we ook zeggen dat Jesjoea de “dabar” van God is, toch? Inderdaad. die we zojuist hebben gezien in het Hebreeuws, dan kunnen we ook zeggen dat Jesjoea de “dabar” van God is, toch? Inderdaad.

Toch hebben we nog steeds niet duidelijk en definitief vastgesteld dat “logos”, of zelfs “dabar”, hetzelfde is als de Torah, Gods Wet, of wel?

We hebben al genoemd dat de Wet van God voor het eerst werd gesproken door God. Het is Zijn Torah, Zijn instructie. Alleen al dat feit zorgt dat er een verbinding is tussen “logos”, “dabar”, en de Torah.

Er is nog een tweede manier waarop we dit kunnen bekijken. Er is in het Grieks iets grappigs aan de hand met wetten, of ‘nomos’. Wetten bestaan voor 100% van de tijd uit woorden. Natuurlijk hoeven

niet alle wetten te worden *geuit*, maar denk eens aan de definitie van “logos”. Dat kan immers ook het geschreven woord betekenen.

Daar komt nog bij dat het woord “nomos” in de Septuaginta steeds wordt gebruikt als er wordt verwezen naar de Torah en zelfs naar het hele Oude Testament. En raad eens wat we door het hele Oude Testament heen tegenkomen...? Dat JHWH spreekt!

We kunnen nu nog een stapje verder gaan.

Philo, een vroeg-Joodse filosoof, gebruikte het woord “nomos”. Hij gebruikte het in de context van “God die Zichzelf bekend maakt” niet als iets dat zich afscheidt van het Woord van God.

Al in de tweede eeuw, en misschien zelfs nog verder terug, werd het hele Oude Testament als logos gezien. Ze maakten geen onderscheid op de manier waarop wij dat nu doen. In de Hebreeuwse cultuur was de Tenach (het Oude Testament) zo diep verankerd, dat er geen onderscheid werd gemaakt. De “logos” was het Oude Testament, het was de wet om naar te leven.

Voor de vroege gelovigen was er geen scheiding tussen het Oude Testament en de personificatie van de Messias. In feite werd Jesjoea gezien als de verwezenlijking van de Torah. Het Oude Testament was de goddelijke autoriteit. De vroege gelovigen zagen zichzelf gewoon als zeer goede Joden (*Bron: Journal of Biblical Literature, Vol. 21, No. 2 (1902), pp. 170-187 Gepubliceerd door: Society of Biblical Literature*).

We kunnen dus vaststellen dat Jesjoea zowel de “logos” als de “nomos” van de Schepper is, op basis van wat we zojuist hebben laten zien. De “nomos” is deel van de “logos”, ze sluiten elkaar niet uit, en ook in de tweede eeuw werden ze niet als zodanig gezien. Jesjoea is het Woord, het volledige Woord, niet slechts een deel daarvan.

Sjalom, dat Jahweh u mag zegenen in uw wandel in het volledige Woord van God.

EMAIL: Info@119ministries.com (USA); info@119ministries.nl

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries; www.facebook.com/119ministriesnederland

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.119ministries.nl

TWITTER: www.twitter.com/119Ministries# (USA)